

Πλαστικό - Πολύ πλαστικό σε θάλασσες και αντές (Κλαίρη Μαυρόματου - Χατζηκωντή, Δρ Φυσικών επιστημών)

/ [Πεμπτούσια](#)

Το προηγούμενο καλοκαίρι, η βόλτα σε μια όμορφη αμμουδερή παραλία της Βόρειας Κρήτης, στον Νομό Λασιθίου, μας επιφύλασσε μια έκπληξη. Κάτι σαν ασπραδερή σκόνη φαινόταν σπαρμένη παντού. Απορήσαμε. Τι να ήταν αυτό; Μικροσκοπικά πετραδάκια μήπως; Σκόνη από υλικά οικοδομής, υπόλοιπα από κανένα νταμάρι; Πήγαμε πάνω - κάτω, παντού το ίδιο.

Σκύψαμε κοντά. Τι δυσάρεστη έκπληξη ήταν αυτή! Πλαστικό! Εκατομμύρια μικρούτσικα κομματάκια πλαστικού. Πλαστικό κατακερματισμένο από τη θάλασσα, τον ήλιο και άλλους, ίσως, παράγοντες είχε σκεπάσει την άμμο. Η φωτογραφία ίσως δίνει κάποια μικρή εικόνα της περιοχής.

Η φωτογραφία από την παραλία δείχνει το κατακερματισμένο πλαστικό που έχει καλύψει μεγάλο μέρος της!

Ο βοριάς είχε «κατεβάσει» στην συγκεκριμένη παραλία πλαστικό από το Αιγαίο, από πολλές και ποικίλες ανθρώπινες δραστηριότητες, νόμιμες και παράνομες, οπωσδήποτε όμως καταστροφικές για το περιβάλλον. Πώς να καθαρίσει αυτή η παραλία;

Το πλαστικό αυτό βρίσκεται μόνο εκεί; Καλά θα ήταν! Βρίσκεται παντού. Στις παραλίες, στη θάλασσα, στους οργανισμούς. Το πλαστικό είναι παράγωγο του πετρελαίου, έχει αντοχή στο χρόνο, μένει στις θάλασσες μέχρι και 300 χρόνια, διασπάται δύσκολα, μπαίνει στην τροφική αλυσίδα και μολύνει τα φύκη, τα ψάρια και τον άνθρωπο.

Σε μελέτη που δημοσιεύθηκε στο «Scientific Reports», ερευνητές του Πανεπιστημίου του Σαν Ντιέγκο διεπίστωσαν ότι ψάρια που εκτέθηκαν σε πολυαιθυλένιο (το πιο κοινό πλαστικό), το οποίο είχε «εμπλουτιστεί» με θαλάσσιους χημικούς περιβαλλοντικούς ρύπους, υπέστησαν σοβαρό ηπατικό στρες.

Άλλες μελέτες, οι οποίες δημοσιεύθηκαν στην επιθεώρηση «Current Biology» από ερευνητές του Πανεπιστημίου του Πλίμουθ και του Έξετερ στη Βρετανία και έγιναν σε θαλάσσια σκουλήκια, έδειξαν αντίστοιχα ότι τα πλαστικά «περνάνε»

τοξικές ουσίες στον οργανισμό των ζώων και ότι τα εμποδίζουν να τραφούν σωστά μειώνοντας τα επίπεδα ενέργειάς τους.

Στο Ιόνιο είχε καταγραφεί πριν λίγα χρόνια ένα νεκρό δελφίνι με ενάμισι κιλό πλαστικό στον φάρυγγα και στο στομάχι του. Στις ακτές της Ολλανδίας εκβράστηκε νεκρή μια φάλαινα φυσητήρας: η νεκροψία έδειξε ότι είχε στο στομάχι της 20 κιλά πλαστικό! Στη Μύκονο εκβράστηκε φάλαινα -φυσητήρας, η οποία πέθανε από ασιτία όταν το στομάχι της είχε γεμίζει από πλαστικές σακούλες και άλλες πλαστικές συσκευασίες προϊόντων καθημερινής χρήσης, τα οποία πέτρωσαν, οδηγώντας το κήτος στον θάνατο. Σε άλλη περίπτωση, σε ένα πουλί Άλμπατρος βρέθηκαν περισσότερα από 200 κομμάτια μικροπλαστικού στο στομάχι του, ενώ για τη μεσογειακή φώκια έχει μειωθεί δραματικά το προσδόκιμο ζωής της.

Αλλά το πλαστικό δεν είναι φυσικά μόνο αυτό από τις πλαστικές σακούλες. Αν γυρίσουμε μέσα στο σπίτι μας θα βρούμε απίστευτα πολύ πλαστικό. Από πλαστικά καλαμάκια, καπάκια από καλλυντικά, συσκευασίες από τα αφρόλουτρα και τα σαμπουάν, μέχρι ρούχα συνθετικά με ίνες πετρελαίου.

Αν σήμερα πέσουμε να κοιμηθούμε πιστεύοντας ότι κάναμε το περιβαλλοντικό μας καθήκον μη αγοράζοντας νέες σακούλες από το σούπερ μάρκετ, πλανώμεθα πλάνην οικτρά! Το πρόβλημα είναι πολύ βαθύτερο και δύσκολο, με πολλές συνιστώσες, που δεν εξαντλούνται σε ένα μικρό άρθρο.

Ήδη με την παραπάνω φωτογραφία έχουμε μπει σε συλλογισμούς. Πού οδηγεί ο «πολιτισμός» μας; Ας κάνουμε λοιπόν και εμείς οι μικροί ό,τι μπορούμε, (αποφυγή

αγοράς και χρήσης, ορθή διαχείριση απορριμάτων κλπ), κυρίως όμως ας φωτίσει και ο Κύριός μας τους Μεγάλους να σκεφτούν πέρα από το στυγνό κέρδος τους.